

حقوق اداری

بدون اینکه بخواهیم وارد جزئیات مراحل مختلفه فوق الذکر بشویم میکوئیم از مطالعه وضع مدینت های مختلف و مقامی که دولت یا حکومت در هر یک از آنها داشته وظایفی را که انجام میداده یا بایستی انجام داد معلوم و مبرهن شده است که در مراحل اولیه تمدن احتیاجات بشر کم و ساده بوده و جنبه عمومی نداشته یعنی افراد خود را موظف برفع حوایج شخصی خود می دیدند و برای آن اقدام میکردند و از هیئت اجتماع و دولت یعنی از شخص بالашخاصی که مقام دولت را داشته اند انتظار اینکه وسائل رفع حوایج آنها را فراهم نمایند نداشتند - مغذلک در همین مراحل اولیه اموری بود که جنبه عمومی داشته است - مثلا هرگاه نفوس و یا اموال قوم یا قبیله در معرض حمله و تجاوز بیگانگان می افتاد همکی احساس میکردند که در مقابل آن اقدام و دفاع عمومی دولت جمعی لازم است و آنرا وظیفه قوه حاکمه میدانستند و همچنین اموری دیگر مثل برقراری و حفظ امنیت و رسیدگی بدعاوی و شکایات افراد از همان دوره های اولیه تمدن جزء وظایف دولت شده است - جنگ و عدیه و مالیه قدیمی ترین اموری هستند که در تمام گشورهای جهان در ادوار اولیه تمدن وظایف منحصر دولت و انشکیل میداده اند.

مردم اعصار اولیه خارج از این وظایف حقاً وظیفه و تکلیفی دیگر برای دولت قائل نبودند و سایر امور اجتماعی را خارج از قلمرو اختیارات آن میدانستند بسیاری از چیز هارا که لازمه زندگی اجتماعی امروزه مال است مثل معارف و بهداری و طرق و شوارع و غیره یا اصلاً لازم نمیدیدند و یاد ر صورت احساس لزوم آنچه را که طبع قانع آنها لازم میدید خود تهیه میکردند و یا در نتیجه معامله و معاوضه خدمات و اموال بدون دخالت دولت بدست می آوردند - مثلاً امر تعلیم و تربیت کامل اشخاصی بوده با مردم اصلاً احتیاج

برای رفع این حاجت ها بین افراد بشر روابط مختلفی برقرار میکردد - مطالعه این روابط از نظر علمی وظیفه علم اجتماع و علم اقتصاد و از نظر تکالیف و حقوقی که افراد نسبت بهم دارند وظیفه علم اخلاق و حقوق است : هرگاه افراد مردم قادر بودند که به تنها کلیه مایحتاج خود را فراهم نمایند نه تشکیلات و سازمان اجتماعی لازم میشند ته علم اقتصادی وجود پیدا میکرد و نه افراد مردم تکالیف و حقوقی نسبت بهم دارند میشند و نه موضوعی برای علم پیدا میشند ولی چون این ترتیب میسر نبوده و نیست و بشر مدنی الطبع است و حوایج افرادی را بكمک اجتماع رفع مینماید در هر هیئتی ناگزیر و بخودی خود این مسئله مطرح میشود که روابط افراد و سازمان هیئت بهجه قسمی باید باشد نامطلوب هر یک و عموم بطور رضایت بخش حاصل شود.

حصول این منظور اساساً مربوط بدو عامل است : اول طبیعت موافق دوم محیط اجتماعی مناسب مقصود از طبیعت موافق اینست که محیط طبیعی از حیث آب و هوا و خاک و وفور مواد ضروری جات قابل زیست و مستعد ترقی و نشو و نمای بشر باشد - مقصود از محیط اجتماعی مناسب آنست که سازمان و قوانین و رسم هیئت اجتماع طوری باشد که در آن رفع حوایج مادی و معنوی بشر آسان تر و کاملتر انجام پذیر باشد - محیط اجتماعی برای اینکه مناسب باشد در هر یک از مراحل تمدن صورت مخصوصی داشته و باید داشته باشد ، زندگی چوبانی محتاج به تشکیلات و قواعدی است متفاوت با آنچه که در مرحله زندگی فلاحتی لازم است و همچنین در این مرحله تشکیلات و قوانین اجتماعی متفاوت است با آنچه که مناسب جامعه تجاری است - بالاخره تمدن دوره معاصر که در اثر پیدایش صنایع بزرگ و کارخانه های عظیم و ترقی علوم و اختراعات و سهولت وسائل حمل و نقل و ارتباطات پیدا شده است نیازمند سازمان و قواعدی است متفاوت با آنچه که لازمه صنایع کوچک و تمدن ساده قرون وسطی بوده است .

بشر نزدیک قر میشود . لازمه تغییر این معانی تغییر وسائل اداره و اجرای آنهاست - بنا بر این قوّه حا کمہ چنانچه فقط باداره وظایف اولیه خود تغییر داشت از حدود آن تجاوز نمیکرد بلطف تغییر و توسعه مفاهیم مزبور ناچار س زمان واختیارات آن ترقی و توسعه پیدا می کرد - ولیکن محدود و مقید ساختن دولت در تنگی این چند وظایف دور از منطق عقل سليم است زیرا حدود دخالت دولت و وظایف آن باید متناسب با زندگی و اوضاع اجتماعی مردم باشد و اوضاع اجتماعی امر وکیفیت ثابت نیست که حدود دخالت دولت نیز ثابت و بلا تغییر باشد مثلاً در میان قبیله چویان امر مرتباً شایدهم ترین امور حکومتی باشد در صورتی که تمدن شهری برای آنکه مطابق، قاضی حیات و ترقی باشد وظایف تازه که در مراحل پیش قابل تصور بوده است ایجاد مینماید (مثل نظافت و روشنائی کدره و بهداشت عمومی وغیره) در دوره های قدیم شاید جریان عادی تعلیم و تربیت انفرادی کافی بود و افراد را بر طبق احتیاجات و ضروریات اجتماعی تربیت میکرد ولی در صورتی که حفظ و ترقی تمدن محتاج به تربیت مخصوص باشد وظایف جامعه و دولت است که در این امر مهم اجتماعی دخالت کرده و وسائل آنرا فراهم نماید . و همچنین است مسئله حمل و نقل و طرف و شوارع و بهداشت عمومی وغیره .

اموری که پیش از همه از نیمه آخر قرن نوزدهم از دید مداخلات دول در امور اجتماعی و توسعه سازمان اداری را باعث شده است امور اقتصادی است و موجب آن تغییرات سریع و تقریباً ناگهانی است که در این ترقی علوم و صنایع و اکتشافات در این رشته اصلی زندگی اجتماعی حاصل شده است - مداخلات دولت در این امور گاهی برای حفظ و حمایت اقتصاد ملی در مقابل بیکانکان گاهی برای تشویق وهدایت و راهنمایی مولدهن ثروت کشور گاهی برای حفظ و ایجاد اعتدال بین تولید و مصرف گاهی برای برقراری و حفظ عدالت در بین مولدهن ثروت مخصوصاً کارگران و کارفرمایان است به نسبت این وظایف ادارات و شگاه های دولتی جدید تأسیس شده و بازارهای واختیارات مؤسسات و ادارات سابق توسعه پیدا کرده است .

بداشتن موادر احساس نمیکردند و یاد ر صورت احساس خود را موظف به تهیه وسائل آن میدانستند ولا غیر . و همچنین بوده است امر نظافت و بهداشت عمومی مردم اولیه این امور را بطور بکه ما امروزه می فهمیم و میخواهیم تصور نمی کردند و در حدود فهم و تصور خود هر شخصی خود را مسئول حفظ پاکیزگی و نظافت خانه و کوچه و معتبر خود میدانست و از دولت و یا مقامی که جای آزاد است متوجه بود که مکتب برای اطفال و یا پر شک و دوا برای بیماران تهیه نماید . ولی چون مراحل اولیه تمدن طی شد و بشر وارد مدارج عالیتر گردید کلیه این اوضاع تغییر کرد احتیاجات مردم بیشتر و وسائل رفع آن نیز مشکلت گردید - قسمت عمده حوابیج بوسایل غیر مستقیم یعنی در نتیجه معاوضات و مبادلات بر آورده شد جنبه خصوصی کارها و مشاغل و صنایع کاسته و جنبه عمومی آنها غالباً گردید .

وظایف و مشاغل دولت نیز به من نسبت تغییر نمود و موارد دخالت او در امور اجتماعی بیشتر شد - مفهوم ۳ وظایف اولیه آن تغییر و توسعه پیدا کرده و مستلزم تشکیلات مفصلتر گردید مثلاً امنیت دفاع عمومی را در قدیم طور دیگری فهمیدند و اجرا نمیکردند - در صورتی که امروز انجام آن در کلیه کشورها نظام وظیفه یعنی خدمت اجباری سربازی را برای تمام افراد بالغ ذکور کشور باعث شده است - واداره امر نظام وظیفه خود محتاج به سازمان اداری مفصل و داشتن سجل احوال هرتب و آمار کامل افراد کشور است و همچنین است امر « امنیت » که لفظ آن در طی قرون عدیده ثابت مانده ولی معنی و مفهوم آن تغییر کلی یافته است - در قدیم شاید امنیت را در آن میدیدند که جاده ها امن بوده و کاروانها و اشخاص دچار حمله راهزنان نشوند - ولی امروزه از آن میخواهند که اداره جامعه طوری باشد که ترس و وحشت و عدم اطمینان از دچار شدن بحیله و تزویر و فربیت و کلاهبرداری در کلیه امور اجتماعی مرفوع شده و هر کس مطیع باشد آنچه که مطابق حق و قانون جماعت است صورت نمیگیرد و آنچه که مخالف آنست صورت پذیر نخواهد بود - و همچنین است لفظ عدالت که روز بروز معنی و مفهوم آن توسعه یافته و مساوات واقعی و حقیقی افراد